

El míting de la llibertat

El PSC commemora el trentè aniversari del primer acte de masses convocat per l'esquerra catalana des del 1939

JOSEP TORDERA
BARCELONA

El 22 de juny de 1976, set mesos després de la mort de Francisco Franco, el Palau Blaugrana de Barcelona va albergar el primer acte de masses convocat per l'esquerra catalana des del 1939. Sota el lema *Guanyem la llibertat*, el multitudinari míting va suposar el primer pas en la formació del PSC Congrés, que després es convertiria en la peça fonamental de l'actual PSC.

Els socialistes van celebrar ahir amb un cert retard el 30 aniversari d'un acte que es va presentar llavors com l'inici del procés constituent del PSC, però que, alhora, va suposar el punt de trobada de l'encara il·legal esquerra catalana. Al Blaugrana s'hi van reunir molts socialistes, però amb ells sols no s'hauria pogut arribar a la xifra de 8.000 assistents, quantitat que el voluntarisme i l'entusiasme de

l'època va arribar a multiplicar per dos.

El 1976, el PSUC, que es definia llavors com «el partit dels comunistes de Catalunya», va jugar un paper decisiu en l'èxit de la cita mobilitant els seus militants. La majoria dels seus líders de llavors, entre ells Rafael Ribó i Josep Solé Barberà, eren al Blaugrana. Principal partit de l'esquerra catalana, el PSUC va apostar llavors per afavorir la creació d'un partit socialista català, encara que, molt presumiblement, entre les seves previsions no va figurar mai la de perdre la seva hegemonia en el camp de l'esquerra com va passar després de les eleccions.

Pujol i Jiménez de Parga

Psqueros, socialistes, militants de tots colors de l'esquerra es van concentrar al míting, però també líders de la llavors embrionària dreta na-

cionalista catalana com Jordi Pujol i un Manuel Jiménez de Parga molt allunyat de la seva actual ubicació a la dreta antiautonomista espanyola.

Va ser en aquell acte on el president Josep Tarradellas, en un missatge remès des del seu exili francès, va utilitzar per primer cop el «*clatellada de Catalunya*», que després immortalitzaria al tornar a Barcelona.

En un escenari presidit per un voluntarista auguri, *Vindrà un dia que el treball venerat*, van prendre la paraula 11 oradors: Josep Andreu i Abelló; Anna Ballebó; Maria Aurèlia Capmany; Alexandre Cirici Pellicer; Juanjo Ferrero; Dolores Torrent; Elias López Blanco; Jordi Llimona; Joan Reventós; Josep Vidal, Pep Jui, i Joan Colomines, autor de la frase «*Estem suant socialisme*», celebrada llargament pels partidors de la color asfixiant del Blaugrana. Colomines es va incorporar més endavant a la CDC de Pujol.

Sense discriminacions

Reventós, que posteriorment seria el primer líder de l'actual PSC, va reivindicar en el seu discurs la «*unitat obrera i democràtica*» i va rebutjar de manera categòrica una possible legalització de partits que excloués els comunistes: «*Que quedi clar que no acceptem discriminacions de cap mena, que la llibertat és única i indivisible i que o hi ha llibertat per a tots o no n'hi haurà per a ningú*».

El PSC va recordar ahir l'històric míting amb la projecció d'una pel·lícula sobre la trobada, dirigida per Josep Maria Forn. Raimon Obiols, exprimer secretari, i José Montilla van coincidir a assenyalar ahir a la nit que l'actual PSC garanteix la continuïtat del projecte i la identitat del partit que va començar a fer els seus primers passos el juny del 1976. ■

►► Suant socialisme ► El Palau Blaugrana va quedar petit.

►► Oradors ► Joan Reventós i Maria Aurèlia Capmany.

►► Primera fila ► Jordi Pujol i Miquel Sellarès. Darrere, Agustí de Senar.